

Прошка

Свързвам прошката със конфликт между очакваното и реално наблюдаваното, породена болка вследствие на вътрешното разкъсване и нуждата от прочистване (решаване на конфликта и освобождаване на запушената енергия), което да доведе до катарзис. Ролята на прошката в смисъла на обществото е помиряваща в отношенията между хората. В индивидуален план ролята е вътрешно омиротворяване, като по този начин конфликтът се явява дар, чрез който самонаблюдаващото се съзнание да проникне от своята изявена реакция на отхвърляне, обида, страдание или в случай че е от обратната страна на нараняващия, който впоследствие чувства вина, назад до разрива породен от неоправданите очаквания.

Това е нещо, което може да направи всеки човек, дори не съвсем пробуден или съзнателен. Ума на всеки от нас (в почти всички случаи) се развива до равнище, в което има памет за аксиоми, дошли от заобикалящия ни свят, има логика, която привежда в разпознати ситуации вече готови решения и една трета аналитична част, която може да оцени адекватността на приложените аксиоми към реалността. Характерното за аналитичния ум, е неговото свойство да бъде независим от направленията и емоциите, присъстващи заедно с него в психиката на човека. И точно аналитичния ум е тази част от нас, която е способна да оцени ситуацията и да намери пътя към прошката. Затова прошката е път на човек към себе си и не работи ако действително не се достигне до породилия я конфликт. В конфликта е заключена енергия, която постоянно се блъска болезнено в издигнатата преграда от неоправданото очаквано и не може да премине свободно, прочиствайки канала и освобождавайки естествения енергиен поток. Гледано от съвсем практичната страна на въпроса, прошката е разширяване на съзнанието до обединяване на двете страни на конфликта. От изходното положение, че всичко във Вселената е свързано и съществува едновременно, следва че има място и за двете противостоящи конфликтни позиции. Понеже човекът е центъра на своята вселена, то във същата тази вселена, той е автора и на двете позиции и като такъв, той е по-голям от тях и има възможност да ги оцени аналитично, да проследи произхода им и да направи необходимите актуализации, за да ги види в единство. По този начин осмислящия надраства вътрешния си конфликт и достига състояние на вътрешен мир, показателно чрез преживения катарзис, който има прочистващ и освобождаващ ефект. Иначе прошката идва от прощаване. Да простя (от просто) може да се сведе именно до вникване в простите съставни части на проблема. Те винаги са в самия натоварен човек и говорят, че в него има нещо, което не може да приеме, нещо което отхвърля. Прошката именно носи декларацията - аз се приемам какъвто съм, аз те приемам какъвто си. Една позиция на порастналия до обобщеното ниво на конфликта, създаден от неизлекувани болки в миналото и от неадаптирани аксиоми в настоящето.

п.с. Сетих се че прошка може да идва не от просто, а от прося. Корена и на двете обаче е прос - отивам да видя какво значи наистина :-)

София, 8 февруари 2008